

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Exagerări

Ziare și pelerini aduc continuu știri impresionante dela Maglavit. În vre-un număr ulterior ne vom așterne și gândurile noastre personale asupra acestor lucruri, de ne va ajuta Dumnezeu. La timpul său, după cercetările necesare sau după verificările ce le va da timpul acestor întâmplări — căci credem că dacă Dumnezeu ține să ne dea un semnal mai palpabil al grijii Sale de noi, va ajuta neamului nostru să-l primească unanim și printr'o repetare a lui în timp mai îndelungat — își va spune și Biserica cuvântul Său de autoritate.

De astădată ne oprim un moment numai pe marginea unui atac de-o manieră foarte neștiințifică și neurbană ridicat împotriva evenimentelor dela Maglavit de dl Dr. Dem. Em. Paulian, medic de boli nervoase în București, în ziarul «Zorile» din 9 Septembrie c.

Sub titlul care promite mult: „Psihoza maglaviteană în lumina cercetărilor și interpretărilor științifice“, dl Dr. Paulian nu face decât să condamne în termeni nepotrivitiți cu știința și cu presupunerii injurioase la adresa păstorului Petru Lupu și a preotului Bobin fenomenul maglavitean. Fără a intra într'o analiză cât de fugară a vre-uneia din faptele precise cari țin de complexul misterios al acestui fenomen, și departe de tonul calm și obiectiv al științei, Dsa afirmă sumar că nimenea nu s'a vindecat la Maglavit, pentru că «știința modernă care a realizat adevărate minuni reale în toate domeniile nu admite supranaturalul» și «nici o boală organică n'a fost vindecată prin minune decât în închipuirea acelor, cari au ca principiu:

crede și nu cerceta». (Gazeta «Zorile» a dlui Socor pune chiar ca manșetă această maximă a dlui Paulian).

Cum poate să afirme științific dl Dr. Paulian așa ceva? A fost știința prezentă la fiecare din minunile întâmplare în istoria creștinismului, ca să demonstreze că nu s'au întâmplat? Și, în cazul Maglavitului, a cercetat dl Dr. Paulian persoanele cari se prezintă ca vindecate de diferite boli, prin declarații înscrise și verbale? A cercetat dacă acele persoane erau bolnave înainte de a merge la Maglavit și dacă s'au vindecat chiar acolo?

Dl Dr. Paulian cere Bisericii să oprească credința în minune în general, simulând un mare respect pentru Biserica? Dar Biserica însăși se întemeiază pe o minune, pe minunea învierii și crede în putința intervenției lui Dumnezeu în viața omonească și altfel decât prin intermediul legilor naturale.

Explicația ce-o dă dl Dr. Paulian fenomenelor dela Maglavit este și serioasă și injurioasă, inutil și nemotivat injurioasă. Dsa spune că totul e un produs al halucinației unui debil mintal și al excocheriei unui preot. «Căldurile excesive din vara aceasta au aprins creierul unui nenorocit debil mintal și halucinat». Acesta a fost încurajat apoi de preotul Bobin, pentru a strânge bani cu scopul zidirii unei biserici. În sprijinul acestei explicații dl Dr. crede că poate aduce câteva ședințe de ocultism în cari a fost dovedită excocheria.

Să fi dat dl Dr. în rândurile dsale, grai numai iubirii pentru știință? Nu ne vine să-l credem atât de naiv să poată afirma astfel de lucruri, fără să se amestece și puțin alt interes.

Ofensiva „Bibliotecii parohiale“

— Glasul viitorului pentru noi, preoții —

În aceste vremuri ale tuturor „ofenzivelor“, între cari unele ținând o lună, altele numai o săptămână (luna Bucureștilor, luna Brăilei, săptămâna cărții, săptămâna copilului, a laptelui, etc.), — tot atâtea „ofenzive“ cu termin, — subscribului mi se pare, că noi, preoții, suntem datori să pornim și noi o „ofenzivă“, la care ne chiamă, poruncitor, misiunea noastră, — ofenzivă care, prin ținta ei superioară, ideală, să se ridice cu un cap peste toate celelalte ofenzive sau „luni“ sau „săptămâni“.

Mă gândesc la ofenziva, pe care va trebui s'o pornim și s'o susținem cu înțeleaptă hotărâre, nu o săptămână sau o lună, nici un an, ci neincetat, cu însuflețire nepotolită, atâta timp, cât ne slujim biserica și neamul.

Mă gândesc la ofenziva bibliotecii parohiale. —

Biblioteca în trecut

Biblioteca este, în casa fiecărui om, chiar și a unui țaran, dovada, că în acea casă trăiește un om luminat, un năzuitor spre lumină.

— Unui preot în deosebi îi șade bine, să-ți poată arăta o bibliotecă a sa, sau măcar una parohială, bine înzestrată, aceea mărturisind pentru el, că este „lumină“ și luminător în mijlocul poporului său.

— Prețuind biblioteca, înaintașii noștri s'au silit să pună temelii câte unei biblioteci în fiecare sat mai de seamă.

Să ofensezi în modul acesta oameni pe cari nu-i cunoști și despre a căror viață anterioară n'ai nici un indiciu că ar fi fost necinstită, e deadreptul incompatibil cu un mare Dr. Grozave și căldurile astea! Ce sursă inepuizabilă și capricioasă de explicații științifice mai sunt!

D. S.

Și cum școala era în trecutele vremi sub scutul bisericii, luminătorii satelor noastre — preoții și învățătorii — au așezat temelile bibliotecii satului, în școală, înființând «biblioteci școlare». — Și în acele biblioteci se adunau cărți alese, bine alese, din cari cetitorii tineri, ca și cei vârstnici, să culeagă numai învățături bune, cari să-i facă oameni luminați, iubitori de neam și țară, creștini buni și înțelepți.

Vremile însă, iată se schimbă. Școala primară trecu la stat. Cu școlile trecură și bibliotecile școlare. Învățătorii ne vin acum aproape toți, din școlile normale ale statului, în cari, de o creștere în duh bisericesc, nu se mai poartă aproape nici o grijă. Așa, în chip firesc, și creșterea copiilor, și a bibliotecii școlare, se face, și mai ales se va face în viitor, mai „liberal“ decât în școlile noastre confessionale de odinioară. Unde mai avem învățătorii din vechile noastre școli pedagogice, sau din școlile normale confessionale (Sibiu, Arad, Caransebeș), vechiul duh al școlii și al bibliotecii școlare mai e păstrat. Dar în cele cu învățătorii din școlile normale de stat, cele „fără confesiune“, — acolo vechiul control al cărților a scăzut, — onoare excepțiilor! — și mai ales va scădea în viitor.

E îndreptățită temerea de viitorul bibliotecilor?

Eu cred că da. Căci privind în jur de noi, iată ce vedem: până de curând poporul nostru avea o credință, veche și bună, că ce e scris în carte, e lucru drept, chiar sfânt. Asta, pentru că cele dintâi cărți s'au scris, mai ales, în aerul sfințitor al mănăstirilor, cu supravegheri arhieresti, unde astfel, oamenii lui Dumnezeu scriau numai ce era mai curat și sfânt în gândul lor. Prin aceasta au dat cărții credere mare,

pentru pacea pe pământ și bună-învoirea între oameni. —

Este momentul suprem pentru o completă desmetecire la realitate; pentru începutul unui ritm de luptă împotriva oricărui fel de întunecare.

La această ofensivă, — prin desrobirea sufletelor de necredință, prin răspândirea luminii și prin împărtășirea masselor de adevărata cultură, — pășește Biserica noastră.

În oastea ei îmi voi jertfi eu cu drag viața, pe aceste plaiuri, unde — ca și 'n alte multe părți — se resimte criza unui ideal creștin, a unui ideal superior tuturor nădejdelor legate de cele vremelnice ale acestei lumi.

Cu ajutorul bunului Dumnezeu și al vostru îmi voi îndeplini rostul: eu ca bun păstor, supus ierarhiei mele canonice și conducătorilor țării, iar voi ca fi credincioși Bisericii dreptmăritoare și ascultători învățăturii Scripturilor sfinte.

Isuse, Nădejdea și Mântuitorul lumii, arată că prin mine, robul Tău, ai venit la orfanii tăi, aducându-le lumină, mântuire și împărăția Ta.

Pr. Ioan D. Popița

* FOIȘOARA *

Cuvântare la instalare de preot¹

Nu vă voi lăsa orfani, ci vin la voi, [Ioan 14, 18].

P. C. Părinte protopop, Cucernici frați și iubți credincioși, — În numele adevărului sfinteii Evanghelii, primesc umilit răspunderea ce mi încredințați.

Dându-mi seama de pasul săvârșit astăzi, sufletul meu se cutremură sub greutatea misiunii ce îmi apasă umerii. Căci venirea mea în mijlocul vostru este începutul unui nou capitol pentru viața duhovnicească de aici. Este cheazășia că veși avea îndrumător neodihnit la toate răspântiile vieții, căruia să-i puteși, cu toată încrederea, împărtăși bucuriile și durerile ce v'ar năpădi sufletul.

Dragoste, cu care ați binevoit să mă

¹ Cu prilejul introducerii oficiale a parohului Ioan D. Popița în parohia frunțașei colonii miniere din Valea Jiului, Aninoasa, — introducere săvârșită în vara anului curent, — noul paroh, fixând norme de conduită în viața de păstor duhovnicesc, a rostit cuvântarea de față.

îmbrățișați, voi răspunde cu ceace are mai scump adâncul inimei mele în acest moment, când în cărarea vieții înflorește spinul răspunderii morale: voi fi păstorul cel bun, care sufletul își pune pentru oile sale.

Idealul meu va fi de-a vă conduce pe calea adevărului, la moștenirea vieții celei veșnice. Încălzit de sfințenia acestui ideal, îi voi aduce, prin os de neprihănită jertfă, toată truda mea, și toată credința ce poate conținea un suflet trimis să propovădească împărăția cerului.

Cunoscând frumusețea sufletului vostru, pășesc hotărât spre realizări necesare pentru întărirea turmei în credința lui Hristos.

Avem nevoie, în primul rând, de cât mai urgentă salvare din criza morală ce ne-a cuprins.

Trezirea conștiințelor adormite ni-o dă Biserica prin cuvântul Mântuitorului care ne chiamă la credința nestrămutată, la biruință prin El.

Este anevvioasă calea crucii lui Hristos, — piedeci de tot felul ni se pun; dar, ni-a spus El însuși, că: «veși avea necazuri în lume, îndrăzniți, Eu am bi-

ruit lumea; și nu vă temeți de ceice ucid trupul, căci sufletul nu-l pot ucide».

În dragostea mea pentru interesele neamului și Bisericii, voi fi ascultător poruncilor mântuitoare ale Scripturilor Sfinte.

Voi iubi, din tot sufletul, turma mea. Prin dragostea, poruncită de Dumnezeu, neamul și legea noastră din strămoși vor fi la înălțimea propoveduită de Biserica.

Menirea noastră, ca națiune și Biserica dominantă, este de-a dovedi superioritatea prin muncă, prin devotament pentru frunțașii țării și prin credința în Dumnezeu și misiunea ce avem pe aceste plaiuri.

Dacă veși urma cu încredere pe păstorul bun, eu «întru curăție, întru cunoștință, întru îndelungă răbdare, întru dreptate, întru Duhul sfânt, întru dragoste nefățarnică» (II Cor. 6, 12) voi năzu să vă apropiati cât mai mult de Domnul, prin muncă vrednică de bună răsplată în această vie a Lui.

Ingenunchiați în fața sfântului Altar, și împreună vom îndăța rugăciune smerită cerului, pentru mântuirea noastră,

încât, până de curând, poporul nostru când auzea pe un om vorbindu-i frumos și luminat, spunea despre el: „Vorbește *ca din carte*... Căci din carte numai cuvânt drept, și oarecum sfânt, se citea! Dela o vreme însă, această mare trecere a cuvântului cărții s'a tocit, a scăzut, prin faptul, că tot mai multe și mai multe sunt tipăriturile, în formă de cărți sau de ziare și reviste, cari compromit vechiul bun nume al scrisului și al tiparului. Și cred că nu exagerez când spun, că azi sunt mai multe cărțile și gazetele cari nu mai au pe ele nimic din pulberea sfințeniei din trecut... Asta de când, prin răspândirea mare a puținței de a tipări, cartea a căzut pe mâna unor lacomi negustori după câștig cu orice preț, și așa a ajuns a fi și ea o „marfă“ de negoț, ca orice stambă, ca orice năframă... Odinioară negustorii pânzari strigau prin târguri: „Hai la mine, ca la mine nu-i la nime!... Numai 25!“ Adecă tot 25 de bani era prețul la bucata de pânză, la năframa cea bună ca și la cea rea dar amăgitoare prin florile pestrițe de pe ea.

Azi librării, editorii, au luat locul pânzarilor cari umplu țara cu strigătele lor: Numai „15 Lei“, numai „5 Lei“, iar la gazete: numai 2 lei, numai 1 leu! Dar ca și la pânzari la cari dintre 5 feluri de pânze, una era bună, 4 zdrențe, așa-i cu edițiile de 15 lei, de 5 lei, că patru sunt păcătoase, netrebnice, și doar câte una mai bună, ca din întâmplare! Cu gazetele la fel. Căci s'a început „concurența“ cu orice preț între negustorii de tipărituri. Și pentru ca să le salte negoțul, ei dau orice, tot ce socot că va fi mai „căutat“ de mulțimile cetitoare. Nu se mai gândesc ei la calitatea celor tipărite, ci la escitarea „curiozității“, la zgândărirea simțurilor, mai ales a tineretului, prin povestiri iritante, din cari aceștia află despre lucruri la cari nu s'au gândit, de cari școala nu le-a grăit, nici părinții nu le-au povestit! Că strică suflete cari ar fi rămas nevinovate fără acele cetiri, ce-i pasă „editorului“ urlător: „Ca la mine, nu-i la nime!...“

Dovezi

Sunt acestea numai „bănueli“, numai „temeri“ exagerate? Nu! Iată câteva dovezi:

1. În luna Iunie a. c. în „luna Bucureștilor“, apărea prin ziarele din capitală următorul anunț:

Bucuria cetitorilor!

Pentru zilele de 5-9 Iunie s'au pus în vânzare 3000 volume, franceze și germane, opere de valoare, cu reducere până la 95%. — la „Cartea Românească“.

Auzi, cetitorule: 95% reducere la un mare număr de cărți, franțuzești și nemțești. Cum să nu cumperi cu 5 lei o carte care se vindea mai înainte cu 100? Că ce ai cumpărat în acea carte, vei vedea, cetind-o. La cele românești alte reduceri de 50-60-70%.

Dar hai să zicem că la „Cartea Românească“ ai găsit, și așa pe preț redus, cărți bune. Însă ce te faci cu cărțile îmbiate la fel, de Ignác Hertz, Alcalay? Ci, să zicem că pe Ignác Hertz și pe Alcalay îi cunoști și știi să bagi bine de samă pe ce dai și 5 parale din marfa lor, dar când vei vedea că și se îmbie cărți editate de „Cultura Națională“, de „Naționala-Ciornei“, de institutul „Eminescu“, nici nu mai stai pe gânduri și cumperi! Și toate aceste trei sunt *surori* cu Alcalay și cu Hertz! Doar că-și ascund isteț fotografiile sub firme așa de frumos sunătoare pentru publicul naiv românesc.

2. În aceeași lună ziarele aduceau vestea, că „Fundațiile culturale regale“ au hotărât, chiar la dorința M. Sale Regelui, care e patronul lor, „*inzestrarea bibliotecilor publice*“ cu „ultimele noutăți literare și științifice“, apărute în „*editurile românești*“, — „să împartă școlilor secundare (licee), normale și seminariilor, pentru premii de sfârșit de an, un important număr de cărți, alese dintre cele mai bune, pe cari le-au tipărit „*editurile noastre de seamă*“... Și anunță că s'au și trimis 20.000 de volume, în preț de un milion de lei!

E departe de noi a lua în deșert această vestire de înaltă purtare de grijă pentru bibliotecile publice și pentru premiile școlare. Dar să mi se dea voie a fi totuși cu rezerva cuvenită și a chema la precauțiune pe cei înțelegători. Fundațiile culturale regale, au pe M. Sa ca protector și indemnător la muncă, dar *conducerea* e încredințată la *oameni*, unii „de litere“, alții de știință, alții nici prea de litere, nici prea de știință, ci norocoși binevăzuți în cercurile hotărâtoare, — printre cari noi am recunoscut numeroși francmasoni! *Alegerea* operelor pentru editare, pentru împărțire, *aceștia* o fac. Iar unii din ei, chiar dintre cei hotărâtori, nu ne sunt destulă chezașie, că la alegerea lucrărilor ei țin busola sănătoasei credințe creștine și a celei mai alese morale..

Dar să admitem că acum, la începutul activității Fundațiilor culturale regale, până când ochi atenți mai aruncă câte-o privire asupra operelor edate sau împărțite, selecționarea ar fi neexceptională, — însă, cunoscând moravurile pământului și ale vremurilor, cine-mi stă bun că nu se vor strecura prea curând, printre lucrările cele bune, și lucrări cu tendințe isteț coperite, dar pentru ochiul sănătos vădite, cari sub-

minează, încet, nesimțit, sufletul sănătos și creștin și temelile morale ale cetitorilor, nu să le edifice. Mai apoi aceste strecurări vor fi tot mai dese, încât cumpăna între bun și rău va apăsa tot mai mult spre partea rea, în paguba celei bune.

Dar cum se vor întrece a străbate în bibliotecile noastre celelalte edituri de pe acum deochiate? Conducerea spiritului distrugător care, ca prin Ignác Hertz, lucrează prin ele, vor ajunge a-ți da cărțile aproape gratis, numai să străbată în biblioteca „școlară“, dar mai ales în cea parohială!

Exagerez eu, văd roșu unde nu e? Dau o dovadă:

3. *Aristide Blank* — *ne dăruiește!*...

În anul trecut am primit „*pentru Biblioteca parohială*“ din Orăștie, 2 cărți trimise ei gratis dela București. De cine? De *Aristide Blank*, directorul faimos al falitei bănci Marmorosch-Blank. Acest domn a avut îndrăzneala să ne trimită (cum negreșit va fi trimis și pentru alte biblioteci parohiale) 2 cărți ale lui editate de „*Adevărul*“... Una din ele, purtând titlul „*Economice*“, are o prefață de-un cinism și de o îngâmfare plină de dispreț la adresa conducătorilor acestei țări, cum rar se poate ceti! În carte e o respingătoare laudă de sine, arătând mereu, că — țara asta merge spre prăpăd economic, numai fiindcă nu l-a ascultat *pe el*, care la toate prilejurile a dat conducătorilor de țară sfaturi salvatoare (el, care și-a „salvat“ Banca sa cum se știe!). La pag. 62 apoi spune, că țara merge prost, pentru că conducătorii ei nu înțeleg, că „problemele României de nainte de război“ nu se mai potrivește în România întregită: atunci eram un stat național, azi suntem „*un stat de naționalități*“ (adecă un fel de mestecătură ca în Austroungaria!). Înțelege tu, cetitorule, al superiorului *Aristide Blank*. că: în *statul de multe neamuri*, România de azi, tu trebuie să ții samă *de aceste neamuri*, dacă e să-ți meargă bine, și printre ele, firește, mai ales de neamul lui *Blank*; de unde nu, prăpăd te așteaptă! (Las' că noi vedem, că conducătorii țării chiar așa ascultă de *Blank* și de neamul său, cum el o cere, dar că de ce bine e acesta pentru țară, o vede el!...).

Și această carte, care deneagă *României caracterul de stat național*, îmi e trimisă gratis, numai s'o pun între cărțile alese ale *Bibliotecii parohiale*! Ce-o fi, și ce se va trimite pentru Bibliotecile publice, printre cari și cele școlare, atunci când banca falitului *Blank* se va fi umflat iarăși de bogăție prin „*Discom*“ (această pompă de supt avere din bunul statului, făcută anume pentru *Blank*) și prin *Monopolul spiritului* (al doilea mare *Discom*)?!

Și pilda lui *Blank* o vor urma atâtea edituri „naționale“, când vor hotări asaltul asupra sufletului românesc!

Iată pentru ce eu zic: *Atenție la ziua de mâne!* Căci ziua de mâne poate să fie dureroasă, dacă nu catastrofală, pentru sufletul generațiilor viitoare!

[Sfârșitul urmează]

Prof. I. Moța

Anunț oficial

Pentru anul școlar 1935-36, la liceul ortodox-român „*Avram Iancu*“ din Brad se caută profesori la catedrele vacante: 1. Româna, 2. Germana, 3. Latina-greaca-filosofia, și 4. Fizico-matematice.

Cererile se vor adresa Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Consiliul arhiepiscopesc

Asociația clerului „*Andrei Șaguna*“ — secția Sibiu

Convocare

Potrivit art. 24 din Statutele asociației clerului „*Andrei Șaguna*“ — având arhieriasca tineretăvănă, convocăm adunarea anuală ordinară a secției la **Mediaș** pe ziua de Luni, 23 Septembrie a. c., cu următorul

PROGRAM:

- Ora 8 dimineața: Slujba sf. Liturghii cu predică și chemarea Duhului Sfânt. Predică: Protopop Ioan Duma.
- Ora 10: Deschiderea adunării.
- Raportul general. — Masă comună.
- Ora 4: «Preotul și îndrumarea tineretului în cadrul diferitelor organizațiuni religioase, culturale și sportive» — conf. Diac. D. Călugăr.
- Situația preoției ortodoxe în bugetul cultelor. (Moțiune).
- Raportul casierului.
- Propuneri (se vor anunța în scris comitetului cu cel puțin 3 zile înainte de adunare).
- Alegerea comitetului.
- Inchiderea adunării.

(Notă: Membrii comitetului sânt convocați la ședință pe ziua de 22 Septembrie, ora 6 d. a.).

Pentru incuarteruire a se adresa oficiului protopopesc, Mediaș.

Sibiu, la 1 Septembrie 1935.

E. Cioran,
președinte.

I. Bânda,
secretar.

Câte ceva despre căminul cultural și rolul preotului în cadrele lui

[2] de IOAN MIHAIL BRANEA

Acolo va deprinde învățătorul prin indemn propriu, sau prin indemnul și sprijinul preotului, pe cetățenii de mâine cu cartea, cu foloasele neprecupețite ale ei. Se vor ceti bucăți ce interesează, într'o limbă frumoasă și accesibilă; va premia cu cărți pe cei mai buni elevi ce se disting în aceste ore, va împrumuta copiilor cărți, asupra cărora, în orele de citit, va insista mai mult, provocând discuții despre subiectul tratat acolo, va da teme în scris — în cari să se descrie liber de fiecare — după puțințele lui — cuprinsul cutărei sau cutărei cărți, va încerca mai târziu cu ei compuneri libere; va cita în fiecare lună pe cei mai buni cititori ai școlai, în fața tuturor elevilor și elevelor, și chiar și a părinților; va încerca — unde se poate — a lucra chiar la înființarea bibliotecii copiilor, va promova pe orice cale emulația între școlari, și aceasta pentru roadele ei folositoare etc. Cu un cuvânt, în școală fiind locul cel mai potrivit, va sădi mai mult dorul de carte, va crește oamenii pe cari îi dorește el, satul și țara întreagă.

Chiar părinții pot fi influențați în bine prin ei. O carte dusă în casă, fie tocmai de copil, niciodată nu va rămânea cu un singur cetitor sau ascultător, ci pe rând

va trece prin mâna fiecăruia ce se află sub acelaș acoperământ, și astfel pe încetul omul simte nevoia cititului. Copilul a fost, este și va fi cel mai bun mijloc prin care se poate introduce ceva bun în casa unui om cu inima împietrită. Și cel mai mare dușman al tău, în fața bunătății și-al interesului ce-l dai copilului lui, își recunoaște greșala, primind binele ce tu i-l îmbii. Să nu uităm deci copilul și rolul lui cel mare ce-l poate avea în casa părintească în opera de culturalizare. Lui să ne adresăm, fiind mai ascultător și mai ușor de influențat, ascultare ce-o putem câștiga — dela el pentru viitor cu o condiție: de a lucra de pe acum la luminarea lui.

Dar satul nu e numai copilul, ci el în masa-i compactă cuprinde și pe ceilalți săteni, pe cei mai urcați pe scara vieții. Nu voi analiza la acest loc grupele de săteni după vârstă, ci voi indica mijloace colective ce se pot aplica pentru desvoltarea gustului de a citi.

Tineri și bătrâni, bărbați și femei, moșnegi și copii, toți trebuie crescuți în iubire față de carte, alergând la ea pentru a le da hrana ce o așteaptă. În vederea acestui scop în șezătorile din Dumineci și sărbători ce le orânduiești în cadrele căminului cultural, vei face citiri cât mai dese, dar bine alese, spre a plăcea țăranului și a-l atrage astfel spre carte. Vei recomanda după fiecare conferință, fie ea cu subiect economic, sanitar, politic, financiar etc.

cărțile cari ar putea lămuri mai bine subiectul tratat recomandându-le să le cetească, vei face citiri dese la ocazii potrivite ca: iarna în șezătorile de lectură și de lucru de pe la casele oamenilor, vei pune în aceste șezători pe cei cari au citit unele cărți mai frumoase și mai interesante să le spună cuprinsul. Dacă poți, vei lăsa pe săteni singuri să se anunțe pentru nararea celor citite, fără a-i provoca tu. Când ai de a face cu lucruri cunoscute și de alții și de interes comun, vei provoca discuții, spre a clarifica orice nedumerire. Chiar vei da — în timpul de iarnă — țăranului probleme mai ușoare de deslegat, cari îi vor ageri mintea, desvoltându-i în acelaș timp și spiritul de perspicacitate. Aci mă gândesc la cartea profesorului Armean dela liceul „*Gh. Lazăr*“ din Sibiu și la altele ca ea (de cari vor fi destule), cărți în cari se găsesc probleme interesante și vesele, dar cu care omul cu puțină matematică ce-a câștigat o pe băncile școlai și cu cunoștințele spicuite în lectura zilnică poate să se perfecționeze în înțelegerea de-a gândi și deslega ceva. Apoi diferite jocuri din revistele săptămânale sau lunare, sau chiar din unele cotidiene (Universul, Curentul etc.) pot fi utilizate, mai ales ca un mijloc de atracție spre carte. Ele în acelaș timp aduc sâtenului un real folos, prin îmbogățirea vocabularului lui și clarificarea noțiunilor cuvintelor ce le întrebunțează în vorbirea zilnică.

La diferite serbări ocazionale vei citi pagini potrivite, cari se încadrează în subiectul zilei ce se comemorează. Vei utiliza bine fișele de cetitori pe cari ți le pune „*Fundația*“ la îndemână și pe cari le vei afișa din săptămână în săptămână pe tabla căminului, spre văzul tuturor. Vei citi — în cadrul șezătorilor, — tot la trei luni numele celor mai harnici și mai destoinici cititori ce-i are căminul, căutând să răscumperi hărnicia lor măcar cu o broșură dăruită. Vei așeza pe un timp de un an la casa celui mai bun cititor o placă cu inscripția: „*Premiat pentru citirea de cărți bune*“. Vei premia — la ziua cărții — cu cărți și reviste pe cei mai buni cititori. De dispui de fonduri, premiul va consta în abonamentul unei reviste sau al unui ziar pe un timp de un an sau 6 luni cetitorului. Chiar și în predicile de pe amvon, din când în când vei accentua rolul cel mare al cărții în viață. Vei vorbi și cu alte ocazii tu sau alții de câștigul cel mare ce vine pe urma cititului. Vei căuta să împrumuți sătenilor astfel de cărți care să nu rămână fără rezultat, ci să le aducă o îmbunătățire simțitoare etc.

Pentru reușita acțiunii bibliotecii e nevoie de un bibliotecar priceput. Trebuie să avem în vedere că „*viața*“ unei biblioteci atarnă numai de acțiunea bibliotecarului, care nu trebuie să fie numai tehnician, ci și un propagandist insinuant al cărții. Înainte de întemeierea bibliotecii,

Probleme-Recensii-Comentarii

La Târgu-Jiu, frumosul oraș din nordul Olteniei, s'a desvelit Duminecă monumentul eroinei dela Jiu, Ecaterina [Catalina] Toderoiu, [aceasta este, cum se arată în actele sale de botez] adevăratul nume de familie al vitezei țărance], care în nemărginita ei dragoste de țară a adus partea de contribuție a femeii în jertfele cerute de marele război.

Pioasa solemnitate a fost cinstită de prezența augustei persoane a *Suveranului*.

M. Sa a dovedit în scurte cuvinte ce însemnează o puternică credință și a spus, la acest prilej, cu drept cuvânt: *Prăznuind eroismul unei fete din Gorj, noi sărbătorim astăzi virtuțile unui neam întreg.*

Suveranul era înconjurat de sfetnicii tronului și de o imensă mulțime de cărturari și popor, adunați s'aducă prinosul recuștinței aceleia care s'a jertfit pentru împlinirea visului nostru.

P. S. Episcop Vartołomeu al Râmnicului și Noului Severin, — săvârșind, în fruntea clerului gorjan, serviciul religios pentru odihna sufletului martirei fecioare a poporului nostru, — a rostit o emoționantă cuvântare, elogiind prezența M. Sale la acest praznic și evocând faptele de vitejie din gloriosul trecut al Olteniei.

Monumentul, înălțat în fața catedralei din Târgu-Jiu, este un impunător sarcofag de marmoră, cu bosoreliefuri reprezentând episoade din viața eroinei. S'a ridicat, — fără nici un sprijin din partea autorităților, — prin stăruințele Ligii femeilor române din Gorj, sub conducerea distinselor doamne, soție de prim-ministru, Aretia Gh. Tătărescu, și este opera sculptorei Mihaela Pătrașcu.

Viața Ilustrată a apărut, ca număr dublu, pentru lunile August și Septembrie a. c., aducând familiilor de intelectuali adevărată lumină, cu multe clipe de reculegere și bucurie.

Direcția revistei continuă a pune la dispoziția cetitorilor săi probleme, cunoștințe, informații, de interes și de folos deosebit pentru părinți și tineret.

Pașinile Revistei *Ilustrate* excelează nu numai prin textele alese ale colaboratorilor săi, ci și prin o mult îngrijită înfățișare tehnică, — nu mai puțin prin numeroase ilustrații în fiecare număr.

sau măcar odată cu ea, trebuie să formăm bibliotecarul. Fiindcă a lipsit sufletul bibliotecarului, care formează cetitorii, atâtea biblioteci populare stau necercetate.

Organizarea unor cursuri speciale de bibliotecari se impune ca o măsură de mare grabă.¹ Ele s'au și început în anul 1935 între 20 și 27 Martie de „Direcția Educației Poporului” și puținii ce le-au urmat, s'au îndrumat întru câțiva în arta de-a conduce o bibliotecă. Totuși, cum aceste cursuri nu pot specializa deodată peste 15.200 de bibliotecari, de câți au trebuință satele noastre răzlețite pe pământul românesc, datoria cade tot în sarcina preotului. El își va alege omul priceput, om care dacă știe să lucreze bine, va realiza mult în ofensiva culturală ce trebuie începută.

Pentru desemnarea lui, mai bine ar fi dacă și-ar aținti ochii asupra învățătorului, care în orice acțiune să-i fie un bun colaborator. El va fi omul cel mai nimerit, va fi omul ce, trecut fiind prin sîta școlii, este destul de înarmat spre a putea cu cartea ce-o are la îndemână să răsbească în întunerecul neștiinței și-a ignoranței sătești. Singurul lucru ce-l cere învățătorul în munca de bibliotecar, e ajutorul necontenit al preotului. Când lipsește acest suport, când invidia s'a cuibărit în mijlocul lor, orice acțiune rămâne fără rezultat bun, izbîndu-se de rezistența dușmanului. Re-

¹ Apostol D. Culea: „Cultura minții” articol din op. cit, pg. 118.

Implinim astfel o datorie, ce se impune dela sine, când atragem luarea aminte a familiilor creștinești asupra excelentei publicații, — al cărui abonament anual este de Lei 200.

Cereți această revistă dela: *Librăria Arhidiecezană, Sibiu.*

I. P. S. Sa Patriarhul despre pregătirea clerului. La conferința preoților misionari din arhiepiscopia Bucureștilor, ce a avut loc în săptămâna trecută, I. P. S. Sa Patriarhul a spus, în legătură cu pregătirea clerului, următoarele:

«De multă vreme simt nevoia de a sustrage școlile, care pregătesc elementele pentru cler, de sub controlul statului. Aici se află răul principal, pentru că Biserica n'are cuvânt în selecționarea elementelor care i se trimit deja pregătite».

I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea despre Maglavit. — În ziarul «Univer-sul» din 15 Septembrie I. P. S. Sa patriarhul s'a exprimat despre Maglavit în mod favorabil, spunând între altele:

«Astfel de creștini convingși pot să aibă după firea lor, viziuni de sfinți, de îngeri, de chipurile dumnezeiești, așa după cum și le poate închipui omul, deși: «Dumnezeu este Duh și ceice i se închină Lui, trebuie să i se închine cu duhul și cu adevărul».

Desigur, în asemenea cazuri, oamenii — masele populare — pe lângă faptele verificate în pura lor realitate, în fantazia lor născocesc și minuni pe care nu le-a văzut nimeni. Mai ales poporul român, plin de fantazie și imaginație, înclină foarte mult spre exagerări.

Asemenea exagerări — desigur — se vor ivi și în jurul întâmplărilor dela Maglavit; dar timpul va cristaliza adevărul asupra celor revelate, lipsit de orice adaose înflorite de mulțime, dela unul la altul.

De altfel, autoritatea bisericească — Sf. Sinod — fiind seama de cercetările ce acum se fac și de părerile oamenilor competenți, își va spune definitiv și la timp cuvântul».

Revue de Transylvanie, — valorosul organ, publicat în limba franceză, sub auspiciile Asociației culturale „Astra” și sub conducerea dlui profesor universitar S. Dragomir și a prim-redactorului D. D. Roșca, a apărut, pentru August și Septem-

zultatul acestor feluri de certuri se văd bine în ziua de azi în multe sate de-ale noastre. Când lipsește învățătorul priceput, bibliotecar trebuie să fie preotul sau cel mai răsărit om al satului. Ceva precis nu se poate da și de aceea ca o generalizare se poate spune: bibliotecar poate fi acela, care într'adevăr merită și poate face ceea ce i se cere și nicidecum unul care, frunțas fiind, în privința cărții se găsește mai prejos decât mulți săteni. Alegerea persoanei să nu fie un rezultat al simpatiei, al politicii, sau a cine știe ce motive, ci ea să se îndrepte spre omul ce-a lucrat și lucrează în direcția amintită. La un loc de conducere trebuie om nimerit și nu unul care e numai spoială.

Și acum vine o parte mai tristă, constatată de mulți. Când se citește mult, cartea ce trece din mână, în mână cu timpul se deteriorează ajungând în situația să nu mai poată fi folosită. Văzând astfel de lucruri poți spune oricui că cel încredințat cu conducerea bibliotecii e un om văduvit de spiritul organizării. Nu când ajunge cartea în halul ultim, trebuie să te sesizezi, ci când pleacă dela tine. Orce carte, cât de mică ar fi ea, trebuie legată. Vor zice mulți: costă bani. Da, costă pentru cel ce e lipsit de spiritul practic. Din proprie experiență pot însă verifica adevărul că lucrurile nu sunt așa cum le prezintă unii. (Eu, știind aceasta, în satul meu îndecursul alor 10 sau 12 ore am în-

vrie a. c., ca Nr. 1 din tomul II, cu material iscusit ales, pentru a lumina exact năzuințele revizioniste ungurești.

Numărul nou, al merituosei reviste, se va bucura, fără doar și poate, de o bună primire din partea ziaristicii române, ca și din partea presei obiective din străinătate.

Dovezile și datele prețioase, adunate în paginile acestei reviste, pot fi mereu utilizate cu prilejul adunărilor noastre anti-revizioniste.

Revista conține și de astă dată interesante articole, semnate de: *V. Nistor* (Culte minoritare și biserica ortodoxă în noul buget al României), *Dr. P. Râmneanțu* (Originea etnică a săcuilor din Transilvania), *O. Beu* (Revoluția lui Horea în arta epocii), precum și o bogată cronică, note și dări de seamă.

Cu asemenea material îngrijit, totdeauna serios, obiectiv și precis, «*Revue de Transylvanie*» își inaugurează activitatea la începutul anului al doilea de apariție. Prietenii și cetitorii săi îi vor păstra, nu ne îndoiim, întreaga lor bunăvoință și simpatie.

AVIZ

Se aduce la cunoștința tuturor Cucernicilor preoți, că **Sf. Mir** nu se poate expedia prin poștă, ci trebuie luat în persoană sau prin delegați, dela Arhiepiscopie.

Consiliul arhiepiscopal

INFORMAȚIUNI

† **Pr. Sebastian Ciocan**, parohul ortodox român al Petrelei Reg. Ferdinand I, prot. Jiului, a trecut la cele veșnice în 3 Septembrie 1935, după scurtă suferință, fiind împărtășit cu sfințele Taine ale cuminecturii și maslului, — la vârsta de 56 ani ai vieții și 33 ani ai căsătoriei fericite și vrednicei sale preoții. A fost înmormântat în ziua de 5 Septembrie din biserica parohială ortodoxă română din localitate, deplâns de o numeroasă familie și de toți enoriașii săi. Dumnezeu să-i așeze sufletul cu dreptii, ear celor rămași pe urmele lui să le dea mângăere și întărire!

Cum se combate analfabetismul? Se pregătește în republica Turciei o lege, care dispune următoarele: persoanele de sub 50 de ani se vor putea căsători numai în cazul, când ambele părți dovedesc că știu ceti și scrie. — Primul efect, al anunțării viitoarei legi, a

vătat în școala primară elevii din clasa VI-a și-a II-a arta de-a lega cărți, mijloc pe urma căruia a profitat întreaga școală, împreună cu biblioteca ei). Elevii în orele de lucru manual pot fi folosiți foarte bine în orice școală primară în vederea acestui scop. De învățat, îi va învăța preotul (dacă știe, sau învățătorul care — după câte știu — în școala normală primește instrucțiuni și lucrează chiar și n'această ramură. Și așa suntem lipsiți în schimb alor 4 sau 5 Lei — cât costă materialul pentru legatul unei cărți format mare, — de trista privilegiu ce o oferă unele biblioteci populare. Acțiunea vine datoria în plus de-a lămurii și învăța din vreme pe săteni de felul cum să îngrijească orice carte, fiind un bun al tuturor și deci fiecare să-și dea osteneala să o păstreze curată. Le vei atrage atenția ca atunci când vor observa că începe să se rupă cartea, s'o aducă la cămin spre a putea fi legată din nou.

Biblioteca în sine, și ea trebuie bine îngrijită. Dulapuri de sticlă sau de scandură șterse de praf, cărți aranjate, registre bine întocmite și îngrijite, geamuri curate, cu un cuvânt o curățenie exemplară. Aceasta, deoarece biblioteca și cu ea întreg căminul este al satului, este casa ce o văd toți cei ce vizitează satul, este oglinda în care se profilează tot conturul conducătorilor și sătenilor. Și unde sunt puține lucruri, — de sunt curate și așezate cu gust, lasă impresie bună, impresie ce

fost că școlile organizate în scop de-a introduce pe adulți în tainele scris-cetivului, au început a se bucura de-o mare afluență.

Dela primăria municipiului Sibiu. Tinerii născuți în Sibiu în anul 1918, — precum și tinerii născuți în alte localități, dar cu domiciliul definitiv în Sibiu, — se vor prezenta la primăria municipiului Sibiu, camera Nr. 22, în orele oficiale 8—12, în zilele de 23—27 Sept. a. c. Toți tinerii sânt obligați a prezenta ultimul certificat al școlii ce-au absolvat. Informațiuni se dau la primăria municipiului Sibiu, camera Nr. 22. Cei ce nu se vor înfățișa, vor fi pedepsiți conform legii de recrutare.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Sâmbătă, 14 Septembrie 1935 (Inălțarea Sf. cruci) va predica părintele protopop *E. Cioran*; ear Duminecă 15 Septembrie, părintele *M. Neagu*.

Poșta redacțiunii

Mai multora. Cererea nu vi s'a încuviințat din motivul că nici până astăzi n'ați răspuns la Circulara Nr. 4151 Pres. dela 16 Aprilie 1935. Cei neglijenți nu pot aștepta favoruri, dar celor harnici și devotați misiunii toate li se împlinesc. Este acesta un just criteriu. Deci: conștiințositate și harnicie în îndeplinirea misiunii!

Pr. A. M. în B. Ne privește numai în mod indirect, acel scaun vacant. Să se descurce întâi ei între sine.

(28) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. întâia **Ocna de sus**, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în Telegraful Român, pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Salar dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială și anume: arător și fânaș 20 jug. 1444 st. □
3. Pentru casă parohială se îngrijește preotul nou ales din propriile sale mijloace.
4. Venitele stolare uzitate în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare, oficiului protopopesco în termenul prescris și vor dovedi totodată că au obținut aprobarea P. V. Consiliu Arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu încuviințarea prealabilă din partea oficiului protopopesco, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul, a predica și servi.

Oficiul protopopesco al Sibiului în înțelegere cu consiliul parohial respectiv. Sibiu, 25 Iunie 1935.

Emilian Cioran
protopop.

nu se șterge așa curând și așa ușor din inima nimănu.

Tot în cadrele bibliotecii se poate vorbi de așa zisul catalog al ei. El va fi alfabetic (format mare) cuprinzând numărul cărții, numele ei, autorul, locul unde e editată, editura, anul, prețul și la observații se poate indica dacă e cumpărată sau dăruită. Aceste amănunte mici sunt de multeori necesare, căci dacă cineva pierde cartea având indicații precise în catalogul bibliotecii, ea se poate foarte repede comanda (procura). Pe lângă catalogul cel mare care să cuprindă file albe la fiecare literă, file ce se vor completa pe măsură ce se îmbogățește biblioteca, trebuie să avem cel puțin un catalog mic pe care să-l putem întrebuința oricând. Cel mare, fiind pur și simplu pentru trebuința bibliotecii. Spre a putea rezolva și această cerință, ne vom folosi de tablouri liniate și scrise frumos, cari vor fi așezate pe pereții bibliotecii cuprinzând numărul sub care e trecută cartea în catalogul cel mare, titlul cărții, autorul și o rubrică pentru observații. De pe ele cetitorii își vor scoate cărțile în orele de bibliotecă, ore ce ar fi bine să se așeze în Dumineci și sărbători după sfânta liturghie, iar în zilele de lucru seara târziu, când oamenii pot să răpească din timp spre a alerga la cămin — adevărat la bibliotecă.

Nr. 255—935 prot.

[36] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Vurpâr, protopopiatul Sibiului, se publică concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Retribuțiunile împreună cu postul de paroh sânt:

1. Salarul dela stat
2. Sesiune parohială înainte și după reforma agrară în mărime de 28 jug. 1439 st. □, arător și fânaș.
3. Folosirea cimitirului vechi în mărime de 573 □.
4. Una soarte de lemne, circa 6 st., fasonate și aduse acasă.
5. Una zi de lucru de fiecare cap de familie.
6. Venitele stolare obișnuite în parohie.
7. Este numai șură parohială zidită din piatră și acoperită cu țiglă. Parohia cedează venitul din chirie a școalei confesionale, ca preotul să-l folosească la închirierea unei locuinți convenabile.

Reflecții își vor înainta cererile, însoțite de actele prevăzute de lege și regulamente, în termen, oficiului protopopesc ortodox român Sibiu, după ce vor exopera binecuvântare de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc și, cu aprobarea protopopului, se vor prezenta în parohie.

Oficiul protopopesc ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial.

Sibiu, la 5 Septembrie 1935.

Emilian Cioran
protopop.

[32] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Jibert, protopopiatul Cohalmului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție a acestuia în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post:

1. Sesiune parohială de circa 11 jugăre pământ arabil și fânaș.
 2. Dela fiecare familie 20 litri cereale.
 3. Locuință, de care se va îngriji parohia.
 4. Zece stânjini lemne de foc, aduse acasă.
 5. Stola obișnuită în protopopiat.
- Cererea de concurs, împreună cu actele necesare și cu permisul Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, Cohalm.

Pentru a se face cunoscuți poporului, concurenții se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie, servind, cântând sau predicând în biserică.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Alexandru Brotea,
protopop.

Nr. 266—1935

[35] 1—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei vacante Hașdău, cu filiile Dobâca și Goleș, din protopopiatul Hunedoara.

Veniturile parohiale:

- a) Locuință parohială corespunzătoare.
- b) Câte 2 măsuri porumb nesmicurat (măsura à 30 litri), sau prețul de piață al unei măsuri de porumb smicurat, dela fiecare familie din materă și filii.
- c) Stola obișnuită în parohie.
- d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu în-cuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare, la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Hunedoara, 25 Iunie 1935.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Suciu
adm. prot.

Nr. 187—1935.

[31] 1—3

Concurs repetit din oficiu

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român pentru întregirea parohiilor de clasa III. Gialacuta cu filiile Căbești și Târnavă; Bărăști cu filia Luncșoara; Godinești cu filia Petrești; Furcșoara și Visca din protopopiatul Iliia:

Venitele sânt:

1. În parohia Gialacuta cu filiile: întregire de salar dela stat, casă parohială, 4 jug. sesiune parohială, folosința cimitirelor, stola obișnuită în tract, și câte 20 litre cereale dela circa 200 familii.

2. În parohia Bărăști cu filia: întregire de salar dela stat, casă parohială, folosința cimitirelor, stola obișnuită în tract și câte 20 litre cereale dela circa 120 familii.

3. Godinești cu filia: întregire de salar dela stat, casă parohială, folosința cimitirelor, stola obișnuită în tract și câte 20 litre cereale dela cca 150 familii.

4. Furcșoara: întregire de salar dela stat, folosința cimitirului, stola obișnuită în tract și câte 20 litre cereale dela circa 100 familii.

5. În parohia Visca: întregire de salar dela stat, 4 jug. sesiune parohială, folosința cimitirului, stola obișnuită în tract și câte 20 litre cereale dela circa 200 familii.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de a concura dela Prea Ven. Cons. Arhiep., se vor înainta în termen of. protopopesc Iliia, iar concurenții se vor prezenta în parohii, în vreo Duminecă sau sârbătoare, cu observarea disp. reglementare, spre a face cunoscuți cu credincioșii.

Iliia, la 10 Iulie 1935.

Oficiul protopopesc ortodox român

Iuliu Josan
protopop.

Prețioasa Carte de Rugăciuni, trimisă parohiilor din Arhiepiscopie, se bucură de-o însuflețită primire din partea bunilor credincioși dela sate. Li se recomandă în deosebi ediția cu 70 lei, legată în pânză.

Nr. 284—1935.

[34] 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Mărgineni, protopopiatul Oltul, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Tel. Român.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu dependențe.
3. Venitele stolare, stabilite de adunarea protopopească pentru întregul tract.

Cererile de concurs însoțite de actele cerute, — între care e a se socoti și autorizația de candidare din partea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, — se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Oltul în Șercaia, județul Făgăraș, în termenul fixat.

Concurenții se vor prezenta, cu prealabilă încuviințare a subsemnatului, în vreo Duminecă sau sârbătoare, în parohie spre a face cunoscuți cu credincioșii.

Șercaia, la Iunie 1935.

Oficiul protopopesc:

Valeriu Judele
protopop.

Nr. 779—1935

[33] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante Moeciul de sus, de clasa III-a, protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare aprobate de Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, cu ordinul Nr. 4544—1929.
3. Sesiune parohială: 2 jug. fânaș.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de a concura dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sârbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoscuți cu poporul dreptcredincios.

Zărnești, 20 August 1935.

Vasile Stoicanea
protopop.

Nr. 320—1935

(26) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Teiu, cu filia Lăsău-Grind, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile după acest post sânt:

1. Întregirea dotațiunei dela stat

2. Sesiune parohială, în materă 5 jug. 1120 □ arător și 1 jug. 1340 □ fânaș; la filii 3. jug. arător și 8 jug. fânaș, de tot 18¹/₂ jugăre.

3. Folosirea a 4 jug. arător, — 2 dela materă și 2 dela filie — în locul adăului obișnuit în bucate.

4. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de documentele prescise, precum și autorizația Consiliului arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc din Dobra în termenul fixat, iar concurenții vor fi nevoi a se prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc cu consensul consiliului parohial.

Dobra, la 14 August 1935.

Iosif Morariu
protopop.

Nr. 1268—1935.

(25) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a (doua) Hăghig din protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială de 18 jug. pământ de cl. I pe malul Oltului.
3. Casă parohială în stare bună, cu instalație de lumină electrică; grajd de 8 vite și grădină de 1¹/₂ jugăr.
4. Opt (8) metri lemne de foc aduse acasă.
5. Simbrie: dela fiecare familie una ferdelă de bucate, iar dela văduve 1¹/₂ de ferdelă.
6. Venitele stolare uzitate.

Cererile de concurs însoțite de actele necesare, împreună cu autorizația Preaveneratului Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc Sf. Gheorghe, până la termenul fixat.

Concurenții se vor prezenta, cu autorizația oficiului protopopesc, într'o Duminecă sau sârbătoare în parohie la sf. biserică pentru a servi, cânta și predica, făcându-se cunoscut poporului.

Oficiul protopopesc ortodox român Sf. Gheorghe în înțelegere cu consiliul parohial din Hăghig.

Sf. Gheorghe, 12 August 1935.

Oficiul protopopesc:

Aurel Nistor
protopresbiter.

La 14 Octomvrie

1935 se vinde în localul Cărții fundare prin licitație, imobilul din centru Ocna-Sibiului, Piața Traian Nr. 5, circa 6 jugăre jumătate teren, casă cu 4 încăperi și atelier. Informații: Banca Românească, Sibiu.

Nr. 584—1935

(27) 1—3

Concurs

În conformitate cu ordinul Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 5733—1935 Bis. 14/VI 1935, publicăm concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei de cl. I-a (întâia) **Sohodol, biserică nouă.**

Venitele parohiale sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare aprobate de Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4544/1929.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de a concura dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sârbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoscuți cu poporul dreptcredincios.

Zărnești, 20 Iunie 1935.

Vasile Stoicanea
protopop.

„Cassa de păstrare“

instituit de credit și economii s. a. Săliște

Bilanțul semestrial per 30 Iunie 1935

Activ: Cassa numerar efectiv Lei 5.899, Portofoliu de titluri Lei 737.589, Debitori garantați cu mărfuri Lei 95.951, Debitori garantați cu ipoteci Lei 1.743.347, Debitori beneficiind de Legea lichidării datoriiilor Lei 3.329.407, Pierdere rezultând din aplicarea Legii lichidării datoriiilor Lei 3.963.306, Participațiuni (inventarul fabricii de mobile) Lei 4.157.997, Imobile necesare exercitării comerțului de bancă Lei 1.000.000, Alte imobile Lei 7.716.554, Mobilier Lei 540.573, Conturi diverse Lei 91.257, Cheltuieli de administrație Lei 148.743, Total Lei 23.780.235.

Passiv: Capital social Lei 1.250.000, Depuneri pe livrete de economii pe termen Lei 11.525.933, Creditori în țară le termen Lei 10.167.619, Angajamente de reescont în țară Lei 711.602, Conturi diverse Lei 29.378, Dobânzi și beneficii diverse Lei 95.703, Total Lei 23.780.235. [9] 1—1

Nr. 253—1935.

[29] 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Alun cu filiile Bunila și Vadu-Dobrii, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreună cu acest post sânt:

- a) Casă parohială corăspunzătoare.
- b) 6 jug. fânaș din partea comunei politice.
- c) Adău: 100 (una sută) Lei de familie (cca 317 familii în materă și filii).
- d) Stola obișnuită în parohie.
- e) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela Preaven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Hunedoara, 25 Iunie 1935.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial.

Pr. Nicolae Suciu,
adm. protopopesc.

Nr. 268—1935.

[30] 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Cerișor, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreună cu acest post sânt:

1. Casă parohială corăspunzătoare.
2. Sesiune parohială: 31 jug. 65 st. p. [jumătate productiv].
3. Câte una măsură ovăs dela fiecare familie.
4. Stola obișnuită în parohie.
5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela Preaven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Hunedoara, 26 Iunie 1935.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial.

Pr. Nicolae Suciu
adm. protopopesc

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român